

Christus koning –viering zondag 26 november 2017

Homilie Mt 25, 31-46

'Woord van God', zeggen we na het voorlezen van het evangelie.

Volledig is, toegepast op de lezingen van vandaag:

Woord van God volgens Matteüs en volgens Ezechiël!

In de lezingen van vandaag heeft m.i.

Ezechiël zijn Hart veel sterker kunnen openen,

zijn Ziel veel sterker kunnen afstemmen op Gods Essentie

dan Matteüs vandaag en vorige weken.

Matteüs, als jood, kende Ezechiëls tekst.

Ezechiël die Gods Essentie zo goed ontvangt en weerspiegelt

dat Hij God kan beschrijven als de Herder.

Een uitzonderlijke Herder!

Helemaal anders dan de enkel op zichzelf betrokken leiders en herders van het volk in zijn tijd.

Een herder die omziet naar zijn mensen, zich onder hen begeeft,

Zijn geliefde kinderen in veiligheid brengt, hoe ver ze ook zijn verdwaald.

Die vermisten, verdwaalden en gewonden zelf gaat zoeken, wonden verbindt en kracht geeft.

En eveneens de gezonden en sterken blijft verzorgen.

Ook zij hebben Gods Aanwezigheid nodig.

Matteüs werkt Ezechiëls beeld van God heel uitdagend en oproepend uit

want gaat nog een stap verder:

Ziet ge dan niet dat Ik in elke mens aanwezig ben,

ook in de noodlijdende en machteloze mens?

En is elk van ons Liefdevolle Herder geweest,

in zijn reflectie, weerspiegeling van Gods Liefdevol omzien?

Dan echter vervalt Matteüs in het gespleten Godsbeeld van het Oude Testament.

Hij is boos, gekwetst, wat verbitterd omwille van de vervolging van de Christenen door de joden.

Omdat joodse machthebbers Jezus,

die Goede Herder door zijn Godsverbondenheid en Menslievendheid in woord en daad, aan het kruis nagelden!

Hij laat Jezus en dus ook God zeggen:

'Gaat weg van Mij, vervloekten,

in het eeuwig vuur dat bereid is voor de duivel en zijn trawanten'

Of vorige week: Werp die nutteloze slaaf in de uiterste duisternis."

Het zal daar een gejammer zijn en een tandengeknars.

Matteüs ontspoord hier in een zuiver oorzaak-gevolg denken zoals we vaak in het Oude testament lezen.

Ezechiël toont Gods ware Essentie mi,

een genadevolle en barmhartige God, die ook afgedwaalde mensen in veiligheid brengt.

En recht doet van de éne mens tegenover de andere.

Doch niet door mensen in het eeuwige vuur of in de uiterste duisternis te gooien noch eeuwig te straffen!

Welke liefdevolle vader of moeder hier op aarde, toch menselijk beperkt, zou het over zijn hart kunnen krijgen zijn geliefde kind dat zwaar op het slechte pad is, in het vuur te gooien, te verbannen naar de uiterste duisternis of eeuwig te straffen?

Wie zijn kinderen oprecht liefheeft, doet dat niet en kan dat niet.

Hoe zou God, wiens Liefde onvoorstelbaar goed en zuiver is, zijn geliefde kind dit dan kunnen aandoen?

Ezechiël penseelt God als de oneindig goede Herder,

die zijn vermiste, verdwaalde, gewonde en zieke Mensen blijft zoeken want Hij leeft in hen!

Door de vrije wil die Hij ons schonk kan een mens inderdaad serieus het verkeerde pad opgaan.

Mijn daden hebben gevolgen, wat men in het Boeddhisme en het Hindoeïsme karma noemt.

Ik kan verdwalen, vermist geraken, mezelf of anderen verwonden of ziek maken.

Ik kan ervoor kiezen wie naakt is, hongerig en dorstig, vreemd of gevangen niet met Liefde te bejegenen niet als kind van God te verzorgen.

Doch dan werp ik mezelf en onze wereld in een steeds grotere hel, in lijden waar geen eind aan komt.

Als elk van ons echter wel, naar Jezus' voorbeeld, vanuit Godsverbondenheid

Liefdevol met zichzelf, met zijn medemens en met onze aarde omgaat,

wordt het Rijk der hemelen hier en nu werkelijkheid!

Dat we met zoveel mogelijk mensen

Gods droom voor onze wereld voor ogen mogen houden en ons daarop richten

hoezeer duistere en op geld beluste machten ons ook de andere richting willen doen opgaan.